

Verplichte deelname aan vergaderen is kinderachtig

Vergaderingen worden zo vanzelfsprekend met elkaar afgesproken dat je, voordat je het weet, het gevoel hebt de hele week verplicht in meetings te zitten. En dat kan toch ook niet de bedoeling zijn. In mijn praktijk zie ik dat mensen na enige reflectie best wat meetings kunnen skippen, of dat ze het eigenlijk gemakkelijk kunnen afdoen met een belletje of een bilateraal. Dus waarom iedereen steeds maar verplichten om allemaal overal bij aanwezig te zijn? Hoe serieus nemen wij elkaar eigenlijk?

Tekst Rob de Haas, Ongewoon Goed Vergaderen

KIES VOOR MEETINGS DIE JOU MOTIVEREN

Als je kijkt naar wat ons motiveert, dan zou je die aspecten kunnen gebruiken bij het keuzeproces voor deelname. Naar mijn idee wordt het tijd dat we zelf bepalen waar we wel of niet naar toe gaan; dat doet ook meteen een gezond beroep op onze verantwoordelijk-

heid. En als je dan de keuze maakt om niet te gaan, dan is het ook prima om op deze keuze te worden aangesproken. Daar heb je je eigen redenen voor, en in een professionele setting zou je die te allen tijde moeten kunnen uitleggen.

Als je weet dat ons werkgeluk vooral gevoed wordt door 'resultaten' en 'relaties', dan kunnen de scores op onderstaande criteria jou snel helpen een goede beslissing te nemen:

- autonomie
- inhoudelijk boeiend
- zinvol
- ergens bij willen horen

Je kunt deze criteria dan loslaten op de agenda van een meeting, of op aparte agendapunten en deze een score geven van een '1' (niet relevant), een '3' (twijfelachtig) en een '9' (relevant). Zo ontstaat dan een 'quick scan' voor

al of niet deelnemen aan een vergadering. Door de scores '1', '3' of '9' word je meer uitgedaagd om echt te kiezen zodat de eindscore duidelijker wordt.

FORMULEER VOORAF DE GEWENSTE OPBRENGST

Wanneer mensen weten wat de bedoeling van de bespreking en vergadering is, dan kan iedere volwassene toch een prima afweging maken om al of niet erbij te willen zijn? Als de agenda alleen maar de onderwerpen opsomt en er niet bijstaat wat het beoogde resultaat is van de bespreking, dan weet je vooraf gewoon niet wat de bedoeling is... en ga je dus maar weer.

Voor je het weet denk je: 'hier had ik dus helemaal niet bij hoeven te zijn, zonder van tijd en energie'. Als je vooraf duidelijk maakt welke resultaten je van de bespreking verwacht, kan iedereen gemakkelijker de keuze maken om er al of niet bij te zijn. Je weet immer wat je te wachten staat.

Dit managen van verwachtingen doe je door het thema van de bespreking te koppelen aan een van deze zeven vergaderdoelen:

- oplossingen bedenken
- ideeën genereren
- zaken met elkaar verkennen
- een situatie verklaren en toelichten
- informatie geven en delen
- producten, programma's, diensten en systemen evalueren
- elkaar ontmoeten

AANLOKKELIJKE MEETINGS

Als je per agendapunt steeds een van bovenstaande doelen erbij zet, en dan zo verleidelijk mogelijk de gewenste opbrengst formuleert, dan iedereen voor zichzelf bepalen of dit de vergadering waar ze graag bij willen zijn. Zo krijg je de juiste mensen gemotiveerd aan tafel. Het helpt bijvoorbeeld als je besluiten nastreeft die veel impact hebben op het werk, op de directe actieradius van de collega's. De bespreking moet als het ware mij als deelnemer verleiden om deel te nemen: die bespreking wil ik per se niet missen, daar moet ik bij zijn!

Het kan dan zijn dat de samenstelling van het vergaderteam tijdens de meeting een keertje wisselt, of dat de aanwezige mensen wel blijven, maar hun stoel een meter naar achteren zetten om niet deel te nemen aan de bespreking van een agendapunt waar ze niets mee hebben.

MINDLESS MEETING ACCEPTANCE SYNDROME

Dit is het fenomeen van het digitaal bewusteloos inschieten en accepteren van vergaderingen: je maakt een keer een vergadergroep aan, en dan hup, doe je elke keer weer een volgende vergaderverzoek aan iedereen. Of je plant structureel elke week een vergadering in voor het hele jaar. Omdat wij het vaak veel moeilijker vinden om 'nee' te zeggen dan 'ja', zit je voordat je het beseft weer in een vergadering waarvan je achteraf denkt: "Waarom zat ik hier eigenlijk?", of: "Deze vergadering heeft mij opnieuw niets gebracht, zonde van mijn tijd." Je kunt dit mechanisme doorbreken door bewuster te kiezen, zodat je vaker bij de juiste vergaderingen zit en meer tijd overhoudt voor andere zaken.

